

[Socialministeren.]

anden Vej skulde kunne opnaa færre Administrationsvanskeligheder end netop ad den foreslaaede.

Det ærede Medlem mente dernæst, at Lovens Tidsbegrænsning til 31. December 1933 var et Udtryk for Regeringens, eller i hvert Fald for min, Overbevisning om, at Krisen inden denne Tid var forbi. Nej, det er det ikke, det tør jeg slet ikke udtale mig om, og personlig er jeg Pessimist. Nej, det er Udtryk for noget andet, et Haab, som jeg til Trods for min Pessimisme nærer om, at man inden December 1933 skulde naa at blive enig om en Ordning af den sociale Lovgivning, altsaa om en Gennemførelse af Socialreformen, thi i det Tilfælde, at den foreligger, vil Love som denne være gjort overflødige.

Jeg vender mig dernæst mod det konservative Folkeparti. Til at begynde med var dette jo opført under Rubrikken for de Partier, som skarpt skulde angribes fra min Side eller rettere, som jeg ikke paa nogen Maade kunde takke, men efter at jeg hørte, jeg ved ikke, om jeg maa sige den anden Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen, har jeg ændret min Opfattelse, thi dette ærede Medlem begyndte med at takke sin Ven, det ærede Medlem Hr. Ulrich, fordi han tilsagde dette Lovforslag en velvillig Behandling, og det havde jeg slet ikke hørt, da det ærede Medlem Hr. Ulrich talte.

Jeg er altsaa nu i Stand til ogsaa at takke det ærede konservative Folkeparti for dets velvillige Stilling overfor dette Lovforslag. Jeg vil dog sige til det ærede Medlem Hr. Ulrich, at naar han ser velvilligt, som han altsaa formentlig gør, paa Lovforslaget, maa han ikke betegne det, som han gjorde, som et Forsøg paa for et Aar at indføre en ny Slags Hjælpekasse, eller fremstille det, som om det centrale i dette Lovforslag var Hensynet til de kommunale Valg i 1933. Jeg skal senere sige, hvad det centrale i dette Lovforslag er, men ønsker straks at tilbagevise Bemærkninger af denne Art. Dette Lovforslag har heller ikke, som det ærede Medlem Hr. Ulrich sagde, en tydelig Tendens. Jeg skal tilbagevise denne Udtalelse om lidt.

Maa jeg overfor det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen sige, at det er jo ikke rigtigt, naar han paastaar, at dette Lovforslag blander uvedkommende Ting ind, han nævnte i saa Henseende Alimenterne. Jeg synes, det vilde være Synd overfor det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen efter dennes Omtale af Alimen-

tanterne, om jeg ikke vendte mine Bemærkninger paa dette Punkt mod dette ærede Medlem i Stedet for mod det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen. Jeg skal derfor paa dette Sted nøjes med at protestere imod, at Alimenterne skulde være uvedkommende Ting, naar det drejer sig om Eftergivelse af Fattighjælp.

Det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen var ogsaa utilfreds med, at der staa i § 1, at den Hjælp, der ydes Folk, hvis Trang ikke skyldes Arbejdsløshed, men paa anden Maade er en Følge af den herskende Erhvervskrise, ikke i Almindelighed har de med Fattighjælp forbundne Virkninger. Det ærede Medlem er utilfreds med denne Formulering og mente, at den var alt for vag. Jeg er selvfølgelig villig til i Udvalget at tiltræde en skarpere Formulering af Tanken, som har været den, at som Forholdene har ligget i den sidste Tid, er der en Mængde næringsdrivende, en Mængde fra frie Erhverv og mange andre, hvis Trang ikke kan siges at skyldes Arbejdsløshed. Jeg tror dog ikke, det er nødvendigt i Loven, som skal administreres af Kommunalbestyrelserne, at undtage saadanne Arvslugere og Drukkendidrikker, som det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen befrygtede skulde komme ind under Loven. Jeg tror ikke, at der er noget fornuftigt Menneske, der vilde betragte de Eksempler som Udtryk for dem, der var ramt af Erhvervskrisen.

Jeg vender mig saa til den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen, som jeg paa ingen mulig Maade kan takke, det skulde da være for hans fuldkomne uforbeholdne Udtalelser. Jeg har hørt mange Taler, ogsaa om Sociallovgivningen, i den danske Rigsdag, men jeg har aldrig hørt nogen Tale, der i den Grad i Form, Indhold og Tone var præget af den mest aabenbare Reaktion, som den Tale, det ærede Medlem holdt.

Det ærede Medlem begyndte med at sige, at Lovforslaget i og for sig ikke var noget nyt — hvad det er —, men at tidligere har Grunden til slige Lovforslag været en eller anden festlig Lejlighed. Det er allerede omtalt af det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen, at man ogsaa kan gøre godt i anden Anledning end festlige Lejligheder, men det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen har i øvrigt ikke Ret. Der er tidligere eftergivet Fattighjælp i Anledning af en Konges Begravelse, som jeg ikke tror, det ærede Medlem betragter som en egentlig festlig Lejlighed. Det viser altsaa, at sørgeligere Lejligheder rent historisk har dannet